

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl předsedkyní senátu JUDr. Helenou Nebesařovou jako samosoudkyní v právní věci

žalobce: **M.E.**, nar. xxx, IČO: xxx, xxx

zast. Mgr. Tomášem Bejčkem, advokátem, Dukelských hrdinů 976/12, Praha 7

proti

žalovanému: **Mediaplus.cz s.r.o.**, IČO: 28378792, se sídlem Fryčovická 458, Praha 9

zast. JUDr. Jiřím Konečným, advokátem, Jugoslávská 481/12, Praha 2

o ochranu proti nekalé soutěži

takto:

- I. Žalovaný je povinen odstranit tyto příspěvky a texty z internetových stránek webtrh.cz.:
1. příspěvek uživatele xxx ze dne xxx (xxx), dostupný na url adrese xxx, ve znění: „xxx xxx xxx xxx xxx xxx xxx xxx xxx xxx xxx xxx xxx xxx xxx xxx xxx xxx...“;
 2. příspěvek uživatele xxx. ze dne xxx (xxx), dostupný na url adrese xxx, ve znění: „xxx xxx xxx xxx xxx xxx xxx xxx xxx xxx xxx xxx xxx xxx xxx xxx xxx xxx xxx...“;
 3. příspěvek uživatele Xxx ze dne xxx (xxx), dostupný na url adrese: xxx, ve znění: „xxx xxx xxx (viz xxx). xxx“;

4. příspěvek uživatele xxx ze dne xxx (xxx), dostupný na url adrese: xxx, ve znění: „xxx xxx xxx „.
5. příspěvek uživatele xxx ze dne xxx (xxx), dostupný na url adrese: xxx, ve znění: „xxx xxx xxx xxx“

To vše do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

- II. Žaloba se do zbytku požadující odstranění příspěvků zamítá.
- III. Žaloba s návrhem, aby žalovaný byl povinen zaplatit žalobci přiměřené zadostiučinění v částce 200 000 Kč, se zamítá.
- IV. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Žalobce se podanou žalobou dne 30.8.2018 domáhal proti žalovanému z titulu ochrany před nekalou soutěží odstranění veškerého obsahu zveřejněného na internetových stránkách žalovaného webtrh.cz týkající se diskuze uživatelů ve vztahu k žalobci resp. jeho podnikání. Zároveň se domáhal po žalovaném zaplacení přiměřeného zadostiučinění v částce 200 000 Kč. V žalobě uvedl, že v rámci své podnikatelské činnosti je provozovatelem webových stránek obsahujících reklamní prostor pro inzerenty, které se souhrnně prezentují jako Xxx, které lze obecně lze označit jako info—název města (např. info -praha.cz). Žalobce se dále zabývá tvorbou a optimalizací webových stránek a dalšími souvisejícími službami.

Žalovaný je rovněž provozovatelem inzertních webových stránek, a to webtrhh.cz. V rámci diskuze na těchto stránkách pak žalovaný zveřejňuje negativní příspěvky, které žalobce poškozují v hospodářské soutěži.

Podáním ze dne 17.7.2019 žalobce upřesnil petit žaloby tak, že požadoval konkrétně odstranění následujících příspěvků a textů:

XX
XX
XX
XX
XX

Žalobce dále uvedl, že účastníci podnikají ve stejném odvětví (zejména webhosting, inzerce, bannerová propagace), existuje tedy mezi nimi soutěžní vztah. Rozpor s dobrými mravy soutěže žalobce spatřuje ve skutečnosti, že žalovaný jako soutěžitel záměrně ponechává v předm. diskuzi přes výzvu žalobce na svých internetových stránkách dehonestující či zlehčující text, který neoprávněně poškozuje žalobce jako soutěžitele na trhu. Žalobce rovněž odkázal na ust. § 5 z.č. 480/2004 Sb. (ZoSIS) s tím, že se žalovaný o závadnosti příslušných příspěvků prokazatelně dozvěděl od žalobce, přesto protiprávní příspěvky neodstranil, dostal se tudíž do režimu odpovědnosti dle ZoSIS a stal se tak pasivně legitimovaným. Zároveň je dle žalobce nepochybné, že jednání žalovaného je způsobilé žalobci přivodit újmu v podobě narušení dobrého obchodního jména a reputace jeho služeb nebo v podobě ušlého zisku žalobce. Jednání žalovaného tedy naplňuje veškeré znaky generální klauzule nekalé soutěže a dále speciální skutkovou podstatu zlehčování.

Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Namítl, že předm. portál není webovou stránkou zaměřenou primárně na inzerci, ale jedná se o typický tzv. diskusní portál, jehož hlavním obsahem je možnost registrovaných uživatelů zakládat diskusní skupiny a vkládat do nich příspěvky či jiný obsah, to vše za podmínek stanovených provozovatelem, tedy žalovaným. Primární tematické zaměření portálu je vzájemné sdílení zkušeností, ale i nabídky a poptávky zboží a služeb uživatelů v oblasti IT technologií, převážně pak služeb na internetu a webových stránkách. K obsahu portálu mají přístup i neregistrovaní uživatelé, tj. běžní návštěvníci stránek. Příspěvky v diskuzi jsou bezplatné. Inzertními stránkami jsou pouze stránky žalobce, obsahující katalogový obsah zveřejňovaný za úplatu za účelem propagace služeb klientů žalobce. Žalovaný tedy není vůči žalobci soutěžitelem. Motivaci uživatelů (autorů příspěvků) žalovaný nezná, pokud by byla dána jejich soutěžněprávní odpovědnost vůči žalobci, je na žalobci, aby se vůči nim domáhal svých nároků. Žalobce však nijak neprokazuje nekalosoutěžní povahu napadených příspěvků, žalovaný tedy nemá důvod příspěvky ve smyslu ust. § 5 z.č. 480/2004 Sb. odstranit, neboť je nepovažuje za protiprávní. V této souvislosti zdůraznil, že se jedná z převážné většiny o hodnotící příspěvky, které sdělují názor na kvalitu či přínosnost služeb žalobce pro podnikání jeho klientů. Žalovaný dále vnesl námitku promlčení ve vztahu k požadovanému přiměřenému zadostiučinění ve výši 200 000 Kč; nadto namítl, že žalobce ničím nedokládá vznik nehmotné újmy.

Mezi účastníky nebylo v řízení sporným, že žalovaný provozuje internetové stránky webtrh.cz, na kterých byly v rámci diskuze zveřejněny příspěvky uživatelů, jak bylo shora specifikováno žalobcem a jejichž odstranění se žalobou domáhal. Mezi účastníky nebylo rovněž sporu o tom, že žalobce v rámci své podnikatelské činnosti provozuje webové stránky obsahující za úplatu reklamní prostor pro inzerenty tzv. xxx xxx.

Z obsahu internetových stránek webtrh.cz soud zjistil, že žalovaný nabízí služby – diskuse, prodej, poptávky, nabídky. Po rozkliknutí služby „diskuse“ jsou nabízena témata: podnikání, marketing, design, software, technika, klubovna, webtrh. Po rozkliknutí služby „prodej“ se objeví m.j. – prostor pro PR, doména na prodej, portály na prodej. Z ceníku žalovaného vyplývá, že nabízí m.j. služby – nabídky hostingů, webhosting, prodej inzerce.

Z podmínek užívání serveru webtrh.cz bylo zjištěno, že „službami serveru“ se rozumí veškeré služby, které jsou k dispozici uživatelům či registrovaným uživatelům serveru, a to zejména umožnění využívání inzertních, aukčních a diskusních funkcí serveru. V odst. IV. „práva a povinnosti uživatelů“ se m.j. zakazuje za účelem zveřejnění v databázi, vkládat nepravdivé,

klamavé či zavádějící informace či šířit obsah, který naplňuje anebo může být dáno důvodné podezření s naplnění skutkové podstaty trestného činu. V případě, že obsah spočívá v informacích nasvědčujících tomu, že byl spáchaný trestný čin, je uživatel povinen oznámit takovou skutečnost prokazatelně provozovateli a zároveň policii ČR. V čl. VI. „odpovědnost a sankce“ je m.j. uvedeno, že uživatel je plně odpovědný za obsah, který na server umístí. Provozovatel neprovádí průběžnou kontrolu veškerého obsahu, který uživatel na server umísťuje, není povinen dohlížet na obsah ani aktivně vyhledávat skutečnosti a okolnosti poukazující na nesprávnost či protiprávnost obsahu. Uživatel souhlasí s tím, že provozovatel může identifikační údaje o uživateli poskytnout osobám, jejichž práva byla jednáním uživatele poškozena, jako i v případě, kdy to provozovateli ukládá zákon.

Z e-mailové korespondence účastníků z března 2017 bylo zjištěno, že žalobce vyzval žalovaného k odstranění příspěvků (komentářů) na předm. webových stránkách týkajících se žalobce. Žalovaný prostřednictvím svého právního zástupce požádal žalobce, aby upřesnil, v čem konkrétně spatřuje porušení svých práv v jednotlivých příspěvcích. Žalobce prostřednictvím svého právního zástupce následně upřesnil, že provozovatel serveru se dopouští ve vztahu k žalobci nekalé soutěže (zlehčování) v každém jednotlivém případě, tedy v celkovém souhrnu těchto zveřejněných příspěvků. Mezi účastníky nebylo sporným, že žalobce zaslal dne 8.8.2017 žalovanému předžalobní výzvu, na níž žalovaný reagoval e-mailem ze dne 15.8.2017 s tím, že opakovaně vyzval žalobce k upřesnění, v čem spatřuje protiprávnost jednotlivých příspěvků.

Soud na základě shora provedeného dokazování dospěl k závěru, že žaloba je důvodná pouze z části. Žalobce se z titulu tvrzeného nekalosoutěžního jednání žalovaného domáhal odstranění celého obsahu diskuzního vlákna, obsahující texty a příspěvky konkrétně specifikované shora, které všechny považuje za protiprávní. K naplnění skutkové podstaty nekalé soutěže podle ust. § 2976 obč. zák. je třeba splnění tří předpokladů, a to jednání v hospodářské soutěži, rozpor s dobrými mravy soutěže a způsobilosti přivodit žalobci újmu jako soutěžiteli. Soud má za to, že s ohledem na výše uvedená zjištění týkající se podnikatelské činnosti účastníků lze dovodit, že v oblasti služeb typu webhosting, bannerová propagace či inzerce (běžně poskytované za úplaty provozovateli internetových serverů) jsou účastníci v soutěžním vztahu, byť žalovaný není přímým konkurentem žalobce v rámci jeho hlavní podnikatelské činnosti poskytující xxx. Předmětem žaloby je tvrzení žalobce, že žalovaný tím, že neodstranil napadené kritické příspěvky týkající se podnikatelské činnosti žalobce, jednal v rozporu s dobrými mravy soutěže. Soud předně konstatuje, že samotné provozování diskuzního portálu žalovaným ve vztahu k žalobci není v rozporu s dobrými mravy soutěže. Jak vyplynulo z provedeného dokazování, žalovaný v rámci diskuzí na určité téma (týkající se zejména IT technologií) umožňuje uživatelům (registrovaným či neregistrovaným) diskutovat na řadu témat vztahující se k množství různých vymezených činností či podnikatelských subjektů. Nejedná se tudíž o internetovou diskuzi, kterou by žalovaný ze své iniciativy založil speciálně na téma podnikatelské činnosti žalobce. V této souvislosti je třeba zdůraznit, že žalobce ničím neprokázal ani konkrétně skutkově netvrdil, že by žalovaný vědomě zneužil v rámci anonymní diskuze konkurenty žalobce k poškození dobrého jména podnikání žalobce. Z obsahu jednotlivých příspěvků je zřejmé, že jednotlivé příspěvky vložili do diskuze zákazníci žalobce či uživatelé internetu, kteří se o daný segment trhu zajímají jako potencionální zákazníci, nikoliv jako konkurenti žalobce. Nelze tedy dovodit, že obsah příspěvků jednotlivých uživatelů má nekalosoutěžní charakter.

Za obsah jednotlivých příspěvků třetích osob (uživatelů) pak žalovaný jako provozovatel diskuzního portálu odpovídá dle z.č. 480/2004 Sb. o některých službách informační společnosti a o změně některých zákonů. Odpovědnost poskytovatele služby je vymezena v ust. § 5 cit. zákona s tím, že poskytovatel služby odpovídá za obsah informací uložených na žádost uživatele, jen mohl-li vzhledem k předmětu své činnosti a okolnostem a povaze případu vědět, že obsah ukládaných informací nebo jednání uživatele jsou protiprávní, nebo dozvěděl-li se prokazatelně o protiprávní povaze obsahu ukládaných informací nebo protiprávním jednání uživatele a neprodleně neučinil veškeré kroky, které lze po něm požadovat, k odstranění nebo znepřístupnění takových informací. Podle ust. § 6 cit. zákona nejsou povinni poskytovatelé služeb dohlížet na obsah jimi přenášených nebo ukládaných informací a aktivně vyhledávat skutečnosti a okolnosti poukazující na protiprávní obsah informace. Dle příslušné judikatury (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ČR sp.zn. 23 Cdo 2623/2011 ze dne 31.7.2013 ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze č.j. 3 Cmo 197/2010 ze dne 2.3.2011) je třeba při zohlednění zájmu na realizaci ústavně zaručené svobody projevu zároveň respektovat její omezení právy jiných osob s tím, že provozovatel služeb je povinen ve smyslu cit. zákona zabránit páčání trestných činů a bránit šíření těch příspěvků uživatelů, jež jsou zjevně protiprávní, přičemž mezi takové příspěvky obsahem zjevně protiprávní informace je třeba zařadit i příspěvky, jež s cílem dehonestovat označeného jsou vulgární a urážlivé bez snahy o věcnou diskuzi či kritiku.

V daném případě má soud za to, že s ohledem na výše uvedené lze za zjevně protiprávní považovat příspěvky specifikované v bodech 1/ až 5/ výroku I. Příspěvky pod č. xxx, xxx a xxx obsahují vulgární a urážlivé výrazy, vztahující se k žalobci resp. jeho podnikání. Nemůže být sporu o tom, že za zjevně protiprávní (urážlivé) lze považovat i příspěvky, které „kriminalizují“ činnost určitého subjektu, aniž by k tomu byl věcný podklad (rozhodnutí soudu či příslušného orgánu apod.). V posuzované věci uživatel J.F.. u příspěvku č. xxx označuje podnikatelskou činnost žalobce za hraničící s trestným činem vydírání a nazývá firmu žalobce „internetovými Šmejdy“. Příspěvek uživatele Xxx č. xxx označuje praktiky firmy žalobce jako „nekalosoutěžní až podvodné“, aniž by své výroky podpořil příslušným rozhodnutím soudu. Jak bylo prokázáno shora, žalobce před podáním žaloby vyzval žalovaného k odstranění celé diskuze, jíž považoval jako celek za protiprávní. Žalovanému tedy nic nebránilo, aby po seznámení se z obsahem napadených příspěvků odstranil příspěvky zjevně protiprávní, obsahující vulgaritu a urážky, případně se v rámci možností v souladu s podmínkami užívání dotázal, zda uživatel disponuje příslušným rozhodnutím státního orgánu vztahujícím se k žalobci resp. jeho firmě. Žalovaný tak neučinil, a to ani v průběhu řízení. Soud tedy uzavírá, že žalovaný ve smyslu ust. § 5 z.č. 480/2004 Sb. odpovídá žalobci za obsah pěti výše specifikovaných příspěvků, které jsou zjevně protiprávní, přičemž tyto k výzvě žalobce neodstranil. Porušení zákonné povinnosti žalovaným ve vztahu k žalobci jako soutěžiteli je třeba dle názoru soudu hodnotit jako jednání v rozporu s dobrými mravy hospodářské soutěže. Příspěvky dehonestující podnikatelskou činnost žalobce jsou způsobilé žalobci přivodit újmu na dobrém jménu podnikatelské činnosti a odlivem zákazníků. Soud proto dospěl k závěru, že žalovaný tím, že neodstranil z diskuzního vlákna pět výše specifikovaných protiprávních příspěvků, se dopustil ve vztahu k žalobci nekalosoutěžního jednání, je proto povinen dle ust. § 2988 obč. zák. tyto příspěvky odstranit. Bylo proto rozhodnuto jak ve výroku I.

Ve zbytku soud neshledal žalobu důvodnou. Z obsahu těchto příspěvků je zřejmé, že se týkají buď hodnotících soudů či dotazů vztahujících se k podnikatelské činnosti v daném segmentu trhu v obecné rovině (nejen firmy žalobce) nebo zákazníci kriticky popisují své konkrétní

zkušenosti s fungováním firmy žalobce. V této souvislosti je třeba připomenout, že žaloba v projednávané věci nebyla podána z titulu zásahu do osobnostních práv žalobce jako fyzické osoby, k čemuž by ani zdejší soud nebyl příslušný. Soud nadto konstatuje, že pravdivost či nepravdivost informací uživatelů týkající se činnosti firmy žalobce v konkrétních případech by bylo možné posoudit pouze v rámci žaloby proti příslušnému uživateli. Pro úplnost je třeba zdůraznit, že žalobce ani v obecné rovině netvrdil či nevyvrátil např. tvrzení uživatelů o postupu při uzavírání smluv (absence obchodních podmínek na webu apod.). Jak bylo již uvedeno výše, vlastní obsah příspěvků nelze hodnotit jako nekalosoutěžní, žalobce ani konkrétně netvrdil a neprokázal, že by kritické příspěvky vložili do diskuze jeho konkurenti se záměrem poškodit firmu žalobce jako soutěžitele. Lze tedy uzavřít, že soud neshledal zbylé příspěvky za protiprávní (nekalosoutěžní), není tudíž dána odpovědnost žalovaného jako provozovatele služby ve smyslu z.č. 480/2004 Sb. k jejich odstranění; nebyla proto ve vztahu ke zbylým příspěvkům u žalovaného ani naplněna skutková podstata nekalé soutěže. Soud proto do zbytku žalobu zamítnul jak ve výroku II. uvedeno. S ohledem na uvedené závěry soud považoval za irelevantní se zabývat kladnými hodnoceními firmy žalobce některými uživateli na internetu, předloženými v řízení žalobcem.

Žalobce se dále domáhal po žalovaném zaplacení přiměřeného zadostiučinění v částce 200 000 Kč. Předně je třeba uvést, že soud shledal jako důvodnou námitku promlčení vnesenou ve vztahu k tomuto nároku v řízení žalovaným. Z provedeného dokazování vyplynulo, že předmětem žaloby jsou příspěvky, zveřejněné na diskuzním portále žalovaného, z nichž nejstarší je datován 10.12.2007 a poslední dnem 29.7.2015, přičemž příspěvky, které byly shledány za protiprávní, byly zveřejněny v letech 2010 až 2014. Právo na přiměřené zadostiučinění je právem majetkovým, vymahatelným u soudu, proto promlčecí doba běží ode dne, kdy právo mohlo být poprvé uplatněno u soudu (srov. rozsudek Nejvyššího soudu sp.zn. 23 Cdo 1805/2012 ze dne 24.10.2012). V daném případě je třeba posuzovat běh promlčecí doby k uplatnění nároku přiměřeného zadostiučinění u každého jednotlivého příspěvku zvlášť, tedy ode dne jeho zveřejnění na portále žalovaného. Právní úprava počátku běhu promlčecí doby odpovídá ust. § 391/1 obch. zák. (účinného do 31.12.2013) a za dobu od 1.1.2014 ust. 619 obč.zák. V případě příspěvků zveřejněných v době do 13.12.2013 je promlčecí doba 4 roky a u příspěvků novějších 3 roky. Žaloba byla podána až dne 12.9.2018, nárok žalobce je tedy promlčen v celém rozsahu. Soud proto považoval již za nadbytečné se zabývat důvodností nároku ve vztahu k příspěvkům, které byly shledány protiprávními a rozhodl jak ve výroku III. uvedeno.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 142/2 o.s.ř.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení prostřednictvím zdejšího soudu k Vrchnímu soudu v Praze.

V Praze dne 24. července 2019

JUDr. Helena Nebesařová v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje V.V.